MAGYARKUTI ANNA

Csak még egy kis méz és dió

Sötétedik.
Lassan-lassan
bebújok a barlangomba.

Csak még egy kis méz és dió,
még egy kicsi szarvasgomba.

Sötétedik.
Lassan-lassan
én is bebújok az ágyba.

Csak még egy kis diavetítés,
még egy kis csillaglámpa.

CZEINER-SZÜCS ANITA

Nem felejtem el a neved

Gyertyát gyújtunk,
fénybe nézek:
édes papa…
szép emlékek.

Sétálunk a
sírok között,
szemünk íve
volt a közös.

Gondolok Rád
ma és mindig,
köszöntelek,
ahogy illik.

Kalapom lesz,
úgy, mint neked,
nem felejtem
el a neved.

BERTÓTI JOHANNA

Orvosnál

Csókolom, jónapot!
Most épp nem jól vagyok.
Tüsszögök, köhögök,
az orrom csöpörög.

Torkom az nagyon fáj,
a vírus-hadosztály
dolgozik keményen.
Elmúlik, remélem.

Mi a diagnózis?
Valami virózis?

Másokra átragad?
Miből áll a kúra?
S MIKORTÓL SZABAD
FOCIZNOM ÚJRA?

OZSVÁTH ZSUZSA

Cirkusz

Nyílik az égben a cirkusz,
villan a lenyugvó szemfény.
Hátraarccal hahotázik,
trükkös a múltbeli virtus.

Színtelen, szagtalan évek,
sok kusza, képtelen emlék…
Vállvonogatva a mának
száll el a szélben a lélek.

FORRÓ ÁGNES rajza

TÓTH ÁGNES

Töklámpás

Nincsen lába,
így nem csámpás,
hasából lesz a töklámpás.
Gyomrában egy gyertya ég,
villogtatja két szemét.
Fején ül a tökkalap,
fényes szája majd' bekap.

KISS LEHEL

A gyertyalángillat-gyűjtő

A gyertyalángillat-gyűjtő egy sokfiókos szekrényben tartotta a gyertyalángillatokat. Mindenik illatot egyformán szerette, mindeniket egyforma fontosnak tartotta, nem tudott volna megválni egyiktől sem. Esténként kihúzta a fiókokat, s óvatosan rakosgatta ki az asztal szélére a sok-sok illatot. Gyönyörködött bennük hosszasan, és nem tudott velük betelni. Sokszor az éjfélt is elkondította a toronyóra, mire visszatette őket a helyükre.

Néha azzal múlatta az időt, hogy óriási halmot rakott a gyertyalángillatokból, orrára csipeszt csippentett, hogy ne érezze őket, s úgy próbálta betenni mindeniket a saját címkézett fiókjába. Egy idő után egész jól ment a dolog, s egyre ritkábban történt meg az, hogy például a birskörtés gyertyalángillatot a „mamókás" feliratú fiókba, vagy hogy a gyerekmosolyos gyertyalángillatot a „tél-éjszakai égboltos" feliratú fiókba tegye. Sosem bosszankodott a tévedések miatt, csak megállapította, hogy még gyakorolnia kell. Hát gyakorolt is.

Néha megtörtént az is, hogy vendége jött a gyertyalángillat-gyűjtőnek, s kérdezés nélkül huzigálni kezdte az érdekes feliratú fiókokat. Ilyenkor – huss! – megszöktek a gyertyalángillatok, alig lehetett őket megtalálni. Volt, amelyik a szoba egyik felső sarkában húzódott meg, épp a pókháló mögött. Volt, amelyik befészkelte magát a pokróc alá, vagy egy képkeret hasadékába. Csak komoly erőfeszítéssel sikerült végre mindet elcsípnie, de nem bosszankodott a vendégek ügyetlensége miatt, hanem csendesen megállapította, hogy még gyakorolnia kell.

Így illantak el a gyertyalángillat-gyűjtő évei, végül ő maga is – mint a gyertyalángillat. Hogy mi lett a sorsa a gyűjteményének, senki sem tudja, de az biztos, hogy télen és nyáron, tavasszal és ősszel aprócska sírján gyertyák százai pislákolnak szüntelen.

FAZAKAS ILDIKÓ rajzai

ALBERT HOMONNAI EMŐKE

Pásztor

Csodálja az egész világ,
cifraszűre csupa virág,
nem csíkos.
Kipányvázva paripája,
csárdában a csárdást járja
a csikós.

Ez a puszta olyan puszta,
nem fő bográcsban languszta,
csak gulyás.
Terem itten nadragulya,
irtsd mind ki, ha jön a gulya,
te gulyás!

Kalapomra tollat tűzni,
fokosommal farkast űzni
akarám,
szól a juhász, s éjszakára
készülvén, már nyáját várja
a karám.

Nem turkál itt vakondok ma,
csak röfögő disznókonda.
A kan ász.
Kössed csak fel bocskorodat,
cserdítsd meg az ostorodat,
te kanász!

Falj parazsat, hagyd a pimpót,
röpíts égen aranyhintót,
kis liba!
De jó – gágog a lúdsereg –,
hogy nem jár a pásztorgyerek
suliba.

Pásztorkodás

Milyen régi ez a mesterség?

A pásztorkodás az állatok háziasításával egyidős ősi mesterség. Úgy is mondjuk, hogy ősfoglalkozás, amely minden földrészen megtalálható. Vannak helyek, ahol a pásztorok rénszarvasokat, lámákat vagy tevéket őriznek.

Milyen állatokról gondoskodnak a pásztorok a magyarlakta területeken?

A magyar nyelvben az állatok különböző csoportjait más-más szavakkal jelöljük, és a pásztoroknak is eltérő nevei vannak aszerint, hogy milyen állatokat őriznek: a lovak csoportját *ménes*nek mondjuk, a pásztoruk pedig a **csikós**; a szarvasmarhák, tehenek csoportja a *gulya,* a pásztoruk neve **gulyás**; a juhok együtt *nyáj*at képeznek, amit a **juhász** őriz; a disznók csapatát *kondá*nak hívjuk, amire a **kanász** vagy **kondás** vigyáz. A szárnyasok őrzését gyakran gyermekekre bízták.

TRUCZA MÁRIA SZENDE rajza

A Rendelés menüpont alatt, a szerkesztőség címén vagy helyi terjesztőinknél megrendelhető!

DARVAY TÜNDE rajza